

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Bibel, vom Jahr 1105: Prophetencodex - Cod. Reuchlin 3

[S.l.], [12. Jahrh.]

Maleachi

[urn:nbn:de:bsz:31-64884](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-64884)

יהוה מעל לגבול ישראל ועני כחחחחח
 ואתן תימרון וסע יסרא דגו ראפתת
 תחומא רישא אל בן יסבד אב ועבד
 ארעו אס אב אע איה כבודי ואכזי
 ארעס אני איה מוראי אמר יהוה צבאות
 לכס הכהנים בוני שמי ואמרתם כמח
 בויט את שמך הא על ברא אמיר לקרא
 ות אבא ועבדא למיירחל מן קד ריבנה
 אס סאב אעא או דאתון מוקרין קרמי
 ואס כריכו אעא אודאתון רחליו מן
 קרמי אב יי עבד לכון כהנא רבכסרון
 על שמי ואס תימרון כמא כפרנא על
 שמך מעשים על מזבח לחם מצאל
 ואמרתם כמח נאלעד באמרתם שלחן
 יהוה נבוא הוא מקרבין אתון על מזבח
 קרבן מרחק והויתח אמירן במא
 רחיקנא יתך כדאתון אמירן פתורא דגו
 בסיר הוא וכיתגשון עור לזבח אין
 רע וכי תגשו פסח וחלה איורע הקוסה
 צא לפחוק הרע או הישא פנע אמר
 יהוה צבאות ודאתון מקרבין דעור
 לדבחא הלא ביש ודאתון מקרבין וחגי
 ודמירע הלא ביש קריבנה בש לשולטון
 דעלד היתרעבד או היסב אפר צב יי
 צבא וענה חלוצא פני אל ויחנע מ
 מירכס היתה זאת הישא מכס פנים
 אמר יהוה צבאות וכען עלו כען קוס
 אהא ויקבל צלותנא מירכו חת דא
 היתנסכון לכון אפין צב יי צבא מיע
 ככס ויסב דלתים ודאתאמיר מזבח
 חנם אין ליי חפץ ככס אמר יהוה צב
 צבאות ומענה לא אריכה מידכם מן

ל
 ו
 66

ל
 ו
 66

אף הכא בכון ויעף דשי בית מקדשי
 ולא תקרבון על מירכו קרבן מירכו
 לארעא קרמי בכון אב יי צבא וקרבו
 לענא לא איקבל מירכו כי מפרד
 שמי וער מסא גדל שמי בעים תכל
 מקום מקטר מצע לשמי ומענה טהורה
 כי גדל שמי בעים אמר יהוה צבאות אר
 מירנח שמיטרא ועד מיעליה רב שמיבני
 עכמיא וכל עידן דאתון עבדן רעור
 אעא מקבל צלותכו ושמי רבא מיתקדש
 על יריכו וצלותכו בקרבן דכי קרמי אר
 רב שמי בני עכמיא צב יי צבא ואתם
 מחללים אתם באמרכם שלחן יהוה מענה
 הוא וניב נבוא אכלו ואתון מחללים ונתח
 בדאתון אמירן פתורא דגו בסיר הוא
 ובסירן מיתנא מינייה ואמרתם כהנא
 מתלאה והפחתם אתו אמר יהוה
 צבאות והבאתם עול את הפסח ואת
 החולה והבאתם את המענה הארע
 אתה מירכס אמר יהוה ואס תימרון
 הא דאתנא מליאותנא ושעיקתון ויתח
 צב יי צבא ומיתון אתון דאניס ודחגר
 דמירע ומיתון אתון לה בקורבנא האסב
 יתיה ברעא מירכו צב יי וארור טבל
 חט בעררו יס ועד חכח משחת לאני
 מי מלך עול אני אמר יהוה צבאות ושמי
 ער אבעזס וליט דיעבד כעל ואמיר
 בער דיה דכר והוא חניב לעד ודכור
 דמחבל קיי ארי מלך רב אעא אב יי צבא
 ושמי חסין בעממיא וענה אליכם
 המענה הזאת הכהנים וכען לכן תקרא
 הלא כהנא ואס לא תשמעו ואס לא

62

10

תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר
 יהוה צבאות ושלחתי ככס את המלאך
 וארותי את ברכותיכם ונג ארותיה כי
 אינכם שמים עלי לב ואכלא תקבלון
 ואם לא תשונן דחלתי עלי לב למיתו
 וקרא לשמי צבא צבא ואיטלה בבון
 ות מארתא ואילוט יתבייסתבון ותא
 אילוטיניה ארי ליתבון משונן דחלתי
 עלי לב הנני גער לכס את הורע וזרת
 פרט על פניכם פרט חעבכ תשא אתכם
 אליו האמנא נזק לכון בעללת בר
 ורעא ואעלי בהתת חוביכון על אפיכון
 ואבטיל רבות חעבון ותמנע חולקבון
 מיניה וירעתם כי שלחתי אליכם את
 המצוה הזאת להיות בריתי את לוי
 אמר יהוה צבאות ותידעון ארי שלחתי
 לחתבון ותפקדתא הדא למיתו קיימי
 דעם לוי אמר לי צבאות בריתי היתה
 אתו החיים והשלום ואתם לו מורא
 ויראני ומפני שמי פחת הוא קיימי הנה
 עמייה חיל ופולמיא ויהבית ליה אולפן
 אורית שלום ורחיל מן קרמי וכוון קדם
 שמי רחיל הוא תורת אמית היתה עמייה
 ועלה לא נמינא בשפתיו בשלום ובמישור
 הלך אתי ורבים השוכב מעון אוריתא
 דקוטטא הות בפומיה ושיקרא לא
 אישתבח בספנותיה בשלמיא ובתריעותא
 הליך קרמי וסגיאז אתיב מחובא כי
 שפתי כהו ישמרו דעת ותורה יבקשו
 מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא ארי
 סיפתי בהון יטרון מדע ואוראה יבען
 מפומיה ארי משמיט קיי צבא קוא

ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים
 בעורה שוחתם ברית הלוי אמר יהוה
 צבאות ואיתון סטייתון מן אורחא אלקוון
 פנאיין באריתא חבילתון קיימיא דעם
 לוי צבא צבא ונג אע נתתי אתכם
 נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם
 שמרים את דרכי ונשאיתם פנים בעורה
 ואף אנא יהבית יתבון כסירין וחלשין
 לכל עמיא פניא דליתבון נסרין ית אורח
 ותקט קרמי ותבין אפיין באריתא
 הלא אב אחד לכלנו הלא
 אל אחד בראע מדוע נכער איש באחיו
 לחלל את ברית אבותינו הלא אבא חר
 לכלנא הלא אד חר בראיתנא מדון נע
 נשקר נע באחווה לאפקא קיימיא דעם
 אסתנא בערה יהורה ותועבה נעשתה
 מיטראלובירו שלם כי חלל יהורה קדש
 יהוה אשר אהב ובעל בת אל נכר שקחו
 דבית יהורה ותועבתא איתעבדת מיש
 ובירוי ארי אפיסו דבית יהורה נפשוון
 והות קריטא קדם לי ואיתרעיאו למסב
 לחון בעת עבמייה ברית יהוה לאיש אשר
 נעשנה ער ועתה מאהלו ועקב ומגיש
 מעחה ליהוה צבאות ישי צי לי לגבר
 דיעסדינה כר וברם מקירו ועקבואם
 בהון הוא מקריב קרבו בבית מקדשא
 דלי צבא וזאת שנית תעשו
 כפות רמעה את מזבח יהוה בלי ואנקה
 מאין עוד פנת אל המעחה ולקחת רעון
 מידכם ודאיתנימנות דאתון עברין חפת
 דמעטא ית מדבחא דוי דבון דמדעון
 מדלית ער איתפנאה לקרבנא ולקבלא

10

אורייתא

10

ותיה ברעא מידכו ואפרתם על בית
 על כי יהוה העיד ביני ובין אשת עשר
 אשר אתה בערתה בה והיא חסרתך
 ואשת בריתך ואכתומרו על מה על
 הויאסלך ביני ובין אשת ינקותך
 דאת שקרת בה והיא שותפותך ואיתת
 קיימך ולא אחד עשה ושאר לוח לו
 ומה האחד מבקש זרע אלהים ונעם
 ונשמרתם מרוחכם וכאשת נעורך
 אל יבגר הלאחר הזה אמר הכי יהי
 רמיניה איתברי עליא ומאחר בעי
 אלהיך דיתקים ליה הלא מן קדם
 ותסתמרו בנפשתיכון ובאותת ינקות
 לאתשקך כי ענא שלח אמר יהוה אלהי
 ישראל וכסה חמס על לבושו אמר יהוה
 צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבערו
 ארי אכסנית לה פטרך צמי אהאיש
 ולא תכס חטאה בלבושה צמי עבאות
 ותסתמרו בנפשתיכון ולא תפוקרו
 הוצעתם יהוה ברבויכם
 ואמרתם במה הוצענו באמירכם כלעשה
 רע טוב בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או
 איה אלהי המישפט אהליתו קדם
 בפי תצמיכח ואכתומרו בנא אהלינא
 קדמוהי בר אתון אמרו כל דעבר ביש
 תקון קדם ובהון רעא קדמוהי או
 אכא דעביד אלהי דיתא הנע שלח
 מל אכי ופנה רדך לפע ופתאום יבא
 אלהיכיל הארוו אשר אתם מבקשים
 וילאך הבדית אשר אתם חפצים הנה
 נא אמר יהוה האמא שלח מלאכא
 ופע אורחא קדמי ובתכית השל ליה

60

צבאות

כל מילין דקריא קמין בר טו ב פתחין וסיפ פניו הבדית
וכל דמסק לאויכיא פתחין כותיה

להיכליה דיכונא דאתו בעו ומילאך
 קיימא דאתו עבן ביה הא אתי אמר
 וי צבץ ומי מכלכל את יוס באו ומי
 העמד בהר אתו כי הוא כאש מערה
 וכברית מכבקים ומן מסוכל תיוס
 מיתוהי ומן יקום באיתגליותיה ארי
 רתניה כאישתא מימי וכבריתא
 דמחורין בה ויטב מערה ויטחל כספ
 וטחל את בני לוי וחקק אתם כוהן
 וככספ ויהו ליהוה מינשי מענה בערה
 ויתגלי לצרפא ולדבאה כוהן דמערה
 וצדכי כספא וידכלית בני לוי וחקק
 יתהון כרהבא וככספא ויהון קדם
 מקרבין קרבן בזכו וערבה ליהוה מעות
 יהודה וירושלים מימי שלם וכטנים
 קדמינות ויתקבל קדמי קרבן אינש
 יהודה ותבין ירושלים קדמי עליא ובטעון
 דמלקדמין וקרבתי אליכם למשפט
 והייתי עד מיהר במכ שפוס ונמאנס
 ובנשבעים לשקר ובעשוקי שכר
 שכיר אלמנה ויתום ומינע ולא
 יראוני אמר יהוה צבאות ואיתגלי
 עליכון למעבר דיתא ויהי מימר
 בכון לכהוד מוהי בחר שיא ובניפא
 ובדמישת בעין לשקר ובאנפי אנא
 דאנפי ארמלא ויתם ומסעון דין
 צור ארמלא דחילו מוקדמי אכי צמי
 כי אני יהוה לא שנית ואתם בני
 יעקב לאכליתם ארי אנא לא צמי
 אשנית קדמי דמן עליא ואתון בני
 יעקב אתון מדמי דמן דימאית בעלמא
 הרין דיעה פסיק למימי אבתיכסרתם

382R

מחקו ולא שמרתם טובו אליו ואתם
 אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם
 כמה נשוב למימי אכהתכון סטירתן
 מקימי ולא נטרחתם טובו לפולחתי ואתפני
 במימי לא יסבא לכון צב יי צבאות
 ואם תימדון במי אתם היקבע אדם
 אלהים כי אתם קבעים אתי ואמרתם
 כמה קבעעך המעשר והתרומה הירע
 גבר קדם רינתא ארי אתו מדען קרמי
 ואם תימדון במא ארצות קרמי כי
 במעשרי א ובתר ופתא במ ארהאתם
 נארים ואתי אתם קבעים הגני כולו
 בלונטא אתון מתלסין וקרמי אתון
 מדעין עמא כולהון הליאו את כל
 המעשר אל בית הא צר והי טרדת
 בבתי ובחנותי נא בואת אמר יהוה
 צבאות אם לא אפתח לכם את ארבת
 השמים והריקתי לכם ברכה ער בלי
 ריי איתתו כל מעשרי א לבית
 או צרא ויהי פרעם לרמשי שיו בבית
 מקדשי ונקובעו קרמי בחר א צב יי
 צבא אם לא אפתח לכון ית מירשם
 רשמיא ואחית לכון טובא ער
 התימדון מיקת וצערתי לכם נאכל
 ולא יטחית לכם את פרי הארצה ולא
 תטבל לכם הגפן בשדה אמר יהוה
 צבאות ואחית לכון במחבלא ולא
 יחבל לכון ית איכא ר ארשא ולא
 תתבל לכון גפנא בחבלא צב יי צבא
 ואשרו אתכם כל העים כי תהיו אמת
 ארץ חפץ אמר יהוה צבאות וישבחו
 יתכון כל עממיא אריותהון אתון

יתכון בארעבית שכינתו ועבריו בה
 רעותי אמר יי צבאות
 חקו עלי דברכם אמר יהוה ואמרתם
 מה נרבע עליך תקיפו קרמי פיתגמיון
 אמר יי ואם תימדון מה אסענא למלא
 קרמי אמרתם שוא עבר אלהים ומה
 כצע מי שרע מי שפידתו וכי הלכע
 קרנית מפני יהוה צבאות אמרתם
 לא לתאה מא דפלו ק יי ומה מבין
 ניתהני לנא ארי נטר נא מיטרת מנ
 מימריה וארי הליכנא במיכות רוח
 מזק יי צבאות ועתה אנחע מאשרים
 ורם צב נכע עשירשעה צב בחע י
 אלהים ומלטו וכעו אנחנא משחיו
 רשיעין אף איתקיימו עברי חסאהאף
 נקיאו קדם יי ואישתזכו
 או עברו יראי יהוה איש אל רערו
 ויקטב יהוה וישמע וכתב ספר זכרון
 לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו בכיו
 ממילין דחליא קי גבר עיב חכירי
 ושמיע קר יי וקרמי ואתכתוב
 ספר הזכרעא קרמיהו לרחליא ריי
 ולדי חשכין לקרא שמייה והו לי אמר
 יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סעודה
 וחמילתי עליהם באשר יחמיל איש על
 בע העבר אתו והו קרמי צב יי צבא
 לזמא ר אנא עתיד למיעב סעודה
 ואיחום עליהון כמ ארמיהם גבר על
 בריה דפלו חתיה ושבתם וראיתם בין
 צדיק לרע בין עבר אלהים לא עבר
 ותטובו ותיחוו בין צדיקיא לרשיעיא
 בין דפלו קדם יי לרלא פלו קרמיהו

10m

על אבהתהון דילמא אירגא
 ואטבחה את ארעא בחובדא
 ואמחינה גמיה
 הנה אנכל שלח לכם
 ית לק

סבוב פסקיא דסיפרא הדין אמר
 פסקות דסיפרא ח' תשמח יסכו משפט
 וישמע חוק שנית עברי ואספת
 ונפבת מבד מאפרים ח' נביא

נשתלב זה ספר נביאים תרעמא ודיא
 על ידי ורחבר יהודה ווטר ספרא
 בשנת דא תתסו לי צורה
 ובתתלה לחורבן בית הבחור
 שייבנה בימינו במהרה
 ויוביט ללמוד בהם ולמד בלי פעועה
 ותקיים כי הכתוב לא ימוש ספר התורה
 הזה מפך והגית ט' יומם ולילה למען
 תשמור לעשות ככל הכתוב בו כי
 או תצליח את דרכך
 ואו תשכיל

כי הנה היום בא בער כתנור
 והיו כל זדים וכל עשי רשעה קש והט
 אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר
 לא ישוב להם שרש וענת ארי האויב
 אתי בער כתנור יהוה כל רשועא ומל
 עברי היטאה חלשין בקשא וילחוק
 ותהון יומא דאת אמר י' צבאות רלא
 ישבק לחון בר ובר בר ורחח לכסירא
 שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה
 ויצאתם ופשתם כעגל מרבק ותרום
 לכוו רחלי שמי שימשא רזכו ואסותא
 בכנפיה ותופקון ותיסלון בעיגלי
 ריבקא ועשותם רשעים כי יהואפר
 תחת כפות רגליכם ביום אשר אני
 עשה אמר יהוה צבאות ותרוטון
 רשיעין ארי יהוה קיטמא תחות פרסת
 רתליכון ביום אדאנא עביר צב י' צב

20m
 ויטמם
 ויכסר
 תפולטי
 צב

זכרו תורת משה עברי אשר צוירתי
 אתו בחרב על כל ישראל חקוק
 ומטפקים אידכרו אוריתא דמשה
 עברי דפקידית תמיה בחרב על כל
 ישראל קיימין ודיצין הנה אנכ
 שלח לכם את אליה הנביא לפני בא
 יום יהוה הגדול והנורא הא אנא
 שלח לכוו ית אליה נביא קדם מית
 ויבא דעתיה למית מן קדם לרבא
 ורחילא והשוב לב אבות על בנים
 ולב בנים על אבתם פן אכזא ומכית
 את הארץ חר
 ויתיב לב אבהן על בנין ולב בניא

383A

בְּשֵׁם עֲשֵׂה בְּמִלְחָמָה אֹרֶה אֲחֵרֹט וְגַם אֲסֹרֶה רְשׁוּיֹת קוֹדֶם הַפְּטוּה

אֲנֹקוּט בְּרִישׁ הַרְמֵץ מִקְמִי רַחֲמֵנָא
 בַּת־הַכִּי מִמִּרְנָא וְרַבֵּנָא
 גְּרַסִי קְרָאִי מִתְנַתְּא וְאֹהֲלֵנָא
 דִּיבְנֹתֵיבִי כְּנִישְׁתָּא דֵּנָא
 הִי כְּבִיא רֵא וְדִמְעָתָן הִכָּא עֵדֵנָא
 וְקָרִיתָן וְעֲלִיתָן וְעִיתָתָן לְמִיתִי וְתִרְגַּמֵּנָא
 וְכַאֲזֹכֹר תִּהְיוּן אֲתוּן וְאֵנָא
 חֲרוּמִי בִירוּשָׁלַם קְרַתְּא מִהִימְנָא
 טוֹרִי מִקְמִי כְּעֵלִי דְבִבְנָא
 זְרוּהִי לְשִׁכְלוּלִי בֵּית מִקְדְּשָׁנָא
 בְּרֹבִין לְעִמּוּדֵי כְּפֹרְתָא וְאֹרְתָא
 לֹא עֲנַעְתָּ בֵּיהּ תְּרִין לֹחֵי אֲנֵנָא
 מִדְּבַחָא לֹא תִקְוֵי לֹא סְקָא קֹדְשָׁנָא
 נִיבְסַת קוֹדֶשִׁין וְאִמְרוּנֵי טַעַם
 סִפְרָא וּסְפָרִי לְחִרְתָּא לְשִׁנְתָּא
 עֵיב וְרַבְבְּל וְדוֹר מִשִּׁיחָנָא
 פְּתוּרָא דְלִוְתָן נִיחֵמִי כֹוֵלָנָא
 עֲזָא רִיחָא לְמַטְעוּ מוֹשְׁבִיהָ לְטֹלְלָנָא
 קְמִיעַ וְעַנְק בַּחֲרוּהָ לְעֹרְתָנָא
 רְבוּ וְתוֹשְׁבֹהוּ לְמִיתָן לֹא תֵנָא
 שְׁמִיָּה דְקוֹרְשָׁא דְחִילָא וְסִמְנָא
 תְּרִינִי לֹא חֲרוּהִי לְשִׁבְחוּ כִּדְ חֲזִי לֵנָא
 יִהְיֵה שְׁמִיָּה מִבְּרַד בְּשֵׁמִי שְׁמִיָּה
 וּבְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל בְּנִימָא מְחִירָא
 סוֹכְלֵתֵנִי אֲפִישׁ לִוְתָתָן רַב חֲכִימִיָּה
 פִּירֵשׁ תִּרְגַּמֵּן לְכָל מִלְּשָׁא וְלִלְבָנָא
 אֲמִיר דִּיתְאַמְר בְּנִבְוָאָה
 עֲלִיזָה פִלְ גְּבִיָּא כְּמָא דְפִרְשׁ
 יוֹעַתָן בְּרַ עֲנִיָּא
 וְכִדְוִי הוּא פִּירֵשׁ
 וְאַפְרִי
 חֲרוּ

אֲפִתְחַפּוּמָא בְּשִׁבְחָא דְמִרִי דְשְׁמִיָּה
 בְּרִשְׁוֹתְכֹן רַבְרֵבִיָּא וְרַבֵּנִיָּא
 רִבְנָא אֵנָא וְזוּסְרָא בְּחִבְרִיָּא
 הָא אֲתוּן קַחֲמִי קְטוֹרֵי חֲכִימִיָּא
 מִתְרַגְּמִין לֹא יֵאָמֵר אֲפִי כְּכֵּן ד
 בְּנֹתֵי דְעַרְעַר בְּרִדְקֵיָּא
 הִכְרוּן כְּעֵנָא מִיָּנֹכֹן בְּחִרְיָּא
 נָאָה לְכֹון דְתַכְמִיחֵן לִי אֲפִיָּא
 זְרַעְנָא דִּלֹא דֵאִיקְנָא בְּמִלְחָמָה
 חוּמְרִי וְקוּלִי לְמַפְשָׁר וְלֹא חֲתָנָא
 יִהְיוּן לְרַעְיוֹנָא כֹּל אֲמֵרֵיָּא
 דֵאֲמִינָא קְדִמִּיכֹון רַחֲמֵיָּא
 מִילְתָּא דְפִרְשׁ יוֹעַתָן רַב־סְפָרִיָּא
 נְבוּאָתָא דֵאִיתְנֵבִי פִלְ גְּבִיָּא
 חֲרוּ
 מִהֲרִמּוֹן עִבְרָא וְנַעֲחוּן קְרַבֵּיָּא
 רַב עַל כָּל רַבְרִבִּין וְמִרִי מִלְּכָא
 שְׁמִישׁוֹן רְשָׁמִישׁוֹן קְדִמְוִהִי אֱלֹהֵיָּא
 מִקְלָסִין לְשִׁמְיָה בִּימְמָא וְכִלְיָא
 לִית יָהּ בְּרַ מִיָּעָה בְּאַרְעָא וּבְשִׁמְיָא
 מִקְדִּים תִּיבְכָא עַד לֹא חֲכִימִיָּא
 מַעֲקָרָא דְהִי אִינִישׁ מוֹמִין מִיָּהִא
 וְהַרְמֵנִי אֲסַב לְפִרְשׁ קְדִמִּיכֹון רַבֵּנִיָּא
 וְאֵנָא לֹא בְּחִכְמֵתָא דֵי אִיתִי בִּי מִלְּחָמָה
 אִילָחוּן לְפִוס זְעִירָת שְׁכִל דֵאִלְפֹנֵי חֲכִימִיָּא
 הוּא דִּיהֵב חֲכֵמָתָא חֲכִימִיָּא
 וְאַלְהָ לִי לְמִימְרָא פִּשְׁרָא מִלְּיָא
 נְבוּאָה דֵאִיתְנֵבִי פִלְ גְּבִיָּא
 חֲרוּ
 שְׁמֵשׁ שׁוֹתָאִי רַבְרֵבִיָּא וְזוּסְרִיָּא
 דֵאֲתוּן לְעִלְיָאָה בְּהִדִּין כְּעִסְיָא
 לֹא בְּנִפְּוֹת וְלֹא בְּסִרְוֵיָּא

פתחית פומא קדמיכון אמרכליא
 מריש הרצנא נסיבית מהכומיא
 והדר פדיתו לתרעמי בניאמיא
 היכניה דתרעב רב חכמיא
 יתען מתורגמן וכען ספרמיא
 חכמתא אטיח מכלת למידא
 מערעא וסוכלתנו מן חברי
 ווסר ברב אנא ורבמיא
 ולא דאיקנא במיליהון דרבמיא
 קדמיכון אשכח סבר אפויא
 בר אישרי לתרעמי מילמיא
 דאיתאמרו בנבואה מן שמיא
 על ידו תכל נביא
 חורג
 אמל איסב הירמון ממרי עלמיא
 פרו כל דאיכא במישרא ובירמא
 גלמן קדמה טמירן דתותי תהומא
 דעין עליוהון כל טורא ותלימא
 הוא אקא השליט בארעא ונביא
 ולית בר מיניה באנגלי מרוקא
 זחד יתע לכל מרי נשמיא
 חכמתא ומערעא להילחון חויא
 לא חכמא טורגי כל לישן ועכו אומא
 יתחטבון כל אקדמיה ותושן לביא
 פולא סביל בארדעיה פתא ורומא
 ליה מתחשבא פקמיע ווסר ארשימא
 מהרצניה אשרי לישן ואפתח פומא
 נשאת עברוהי לתרעמי בשותא תירעמא
 סת מיליא איסב מילכא וטעמא
 עתודי מר שותבון על איסטווא דקתמא
 פטר אפטרותא לתרעמי ורזן לפרסומא
 ציתו וקבילו אולפון ומערעא וחכמא

קודשא דמדוריה לעיל בשמי מרומא
 רעותי ישרים מלגממי דילי פמא
 שותי ישרי בקולמו ספר ארשימא
 תעמי וחוי קדמיכון פקוקא רשימא
 שפר מילי פטר אחווית תרעמא
 לנא היך תרעב יונתו חכמיא
 מה דאיתנבי פל נביא בנומא
 היכרון אישרי לתרעמי דנא ונא
 טוב לך ינטן בר עוואל דאיתרעע בן מרי
 עלמא מכל חברך תלמידי הלל סכאוקבלתא
 אולפן מן פוס חג זכריה מלאכי לתרעמי
 כל מיליהון דנביא דאיתנביא מן יהושע
 משמשנה דמשה עד מלאכי בהנאיבא
 וכדו תרעב ואמד בספרא דנבואת פל
 באפטרותא דעינין יומא פל כמא דאוקטו
 רבנן כנהרדון למיקרו בספר אוריתא
 ולאפטורי בנביאיא
 על דא תברך וישתבח שמיא דמרי
 כולא דאיתרעעו בנבייא צדיקיא ויהב
 לנא פיתגמי אוריתא על ידי משה ונבא
 לשבחי ולבחי בריך שמיא דקודשא
 בריך הוא ואמרו אמן
 בעזון מחויביטן למיתן ברכתא ברושא
 ובסופא דאיתרעעו בנא מן כל עממיא
 אומיא ולושתניא ויהב לן אוריתא על
 ידי משה ריש נביא למעסקבה ומכילוי
 מטול למיעלה בעלמא ולמחכו עלמיא
 דאתי ובתרוהי אוקוס לן נבייא לאוכחא
 נתן ולמבשרא לנא נחומיתא והא שמיא
 מצד לעלמי עלמיין ואמרו אמן

384R

Handwritten text, possibly a title or reference, in a medieval script.

Main body of handwritten text in a medieval script, consisting of several lines.

בראשית יא עבדי אתמימי ביטעיה
אלה תלדתה העקרה ביטעיה
לך לך ואלה תאמר יעקב ביטעיה
והיה אלו ואלה יהיו משוי במהב
והיה קרה והמלך דוד וכן במלכים
ואלה תלדת יצחק מטא דבריו בתיעשו
ויצא יעקב ועמי תלמי ובתרי עשר
וישב יעקב כה אמר ה' עלי שלשה כתי עמי
ישליח יעקב חזון עקדיה בתרי עשר
ויהי מקץ ויקץ שלמה במלכיה
ונצא אליו ואתה בן אדם קח לך שאחד בחוק
ויחי יעקב ויקבועי רוד למות במלכים

ואלה שמות הבאים ישרש יעקב בשעה
ואראו אברהם ולא יהיה עוד בחוק
בא אלפרעה בעת ההוא וכל שוי בחוק
ויהי בשלח פרעה ודבורה אשה נביאה
וישמע יתרי בענת מות ביטעיה
ואלה העיניו ים דברי ירמיהו בירמיה
ויקחו ל' שמה ויהי נתן חכמה במלכים
ואתה תצוה ואתה בן אדם העי בחוק
כי תשא ויהי ימים רבים קברו במלכים
זיקה משה ושלח המלך שלמה ויקח
את חורם מצר במלכים
אלה פקודיו ויעש חורם במלכים
ויקרא עם וויצרת לו ביטעיה
צו את אהרן כה אמרו עולתוכם ביהמה
ויהי בהם השמיני ויוסף עוד חוד בשעור
אשה כותריע ואיש בא מעל שיהיה בעולם
זאת תורה תורה וארבעה אנשים במלכים
אחיו מות ואתה בן אדם התישפט בחוק
קדטים תהיו בן אדם דבר אל זקני
ישרא הדרש אתי אתם באים בחוק
אמר אל הכהנים והכהנים והלוים בחוק
כהר סיני עזי ועשו מנסה בירמיהו
אם בחוקי בן אדם העבא אלוש בחוק
במדבר סיני והיה מספר בתרי עשר
נשא ויהי איש אחד מצדעה בשלח
בשופטים

כיצו
ע
א
ש

בהענין דני ושמוה בתרי עשר
שלח לך וישלח יהושעבונן ביהושע
חקה קרה ויאמר קמוה אל העם בשמו
ואת חוקת ופתח הגלעדי ביטעיה
וידא בלק והיה שאריות יעקב בתיעשו
פנחס ויר ה' היה אל אהו בעלבים
אל ראשי ויתן משה לראובע ביהושע
אלה מסעי אלה הנחלות אשר ביהושע
אלה הדברים חזון יטעיהו ביטעיה
ואתחט נחמו נחמן עמי ביטעיה
והיה עקב תשמעון והאמר צון ביטעיה
ראה אנכי ענה סערה ביטעיה
שופטים ושוטרים רני עקרה ביטעיה
כיתצא לעלחמה קמו אורי ביטעיה
והיה כיתבא אנכי ביטעיה
אתם נעבים שוש אשיש ביטעיה
גיד משה טובה ישרא בתרי עשר
האיש ולקחתי את מצמית בחוק
חאת הברכה ויהי אחר מות משה ביהושע

סלולין אהו

הפטרות של פרשיות
בן שבע שנים כה א' צבאות פקחתי
בן אדם בית ישראל ושביט על ארצות
כה אמרו ברוחשון באחד לחדש
הפטרות של פסח
יום ראשון בעת ההיא ביהושע
זכ טיע ויצו העלך במלכים
של שבת בחולו של פסח היתה עלי
יד י' בחוק ושל ימים אחרים
כוד היוס ביטעיה וידבר רוד
בשופטים

הנה אמר יתחילת בפסוק יתב נהיה כלו אהבה
ו. הנכאים נהים לזכ יקום ואלו כל אושני לך
ו. לט אס היה סל עק נהיה האשור ס"ח ושל
לפסוק יתב נהיה ויבט יתב אהבה

385A

הפטרות של חג סוכות

יום ראשון ויהי בשלשים שנה ביחוקא
יום שיני תפילה לחבקוק הנביא בתריעשר
בתשעה באב אסף אסיכב נאסי בירמיה
יום ראשון של ראש השנה ויהי אחר מן הרמתיים בשמונה
יום שיני כה אמר יי מצא חן במרבר בירמיהו
בצום כיפור ואמר סולו סולו פוע דרך ביטעיה
במעחה ויהי דבר יי אל יונה בן אמת בתריעשר
הפטרות של חג הסוכות

יום ראשון הנה יק טו ליהודי בתריעשר
יום שיני ויהי כבוד ות שלמה במלכות
יום שיני ותשלם כל המלאכה במלכות
בחולו של שבת בן ארס שיק פנד אלעג ביהודי
בימים אחרנים ויהי כבוד שלמה במלכות
בשפת זראש חדש השמים כסאי בישעיהו
בשבת ססמוך לראש חדש זיאמר ליהונתן מחר
חדש בסכר עימואל

חסילן לכלהו